

Voința Poporului

ORGAN AL „LIGEI APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE“

ABONAMENTUL
Pe un an 16000
Pe jumătate an 8000
Pe trei luni 4000
REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
ARAD

STRADA EMINESCU 17
(Etajul II)

Anul IV. — Nr. 42

APARE SĂPTĂMĂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

Arad, Duminică 21 Nov. 1926

Rugăm clemența regală

Înainte ca Ministerul de justiție să fi dovedit că banda de tâlhari organizată în familia circumcisului Berkovitz a reușit să mituiască un înalt împărțitor de dreptate, n'am știut de existența acestor bandiți. Acum știm că-teva amănunte între cari e și acela că unul dintre tâlhari a dezertat la inamic în timpul războiului și apoi la judecată a fost achitat. Nici că se putea altfel. E ușor de închipuit așa ceva, cum tot așa de ușor e de știut motivul dezertării în masă a jidanilor dela datorie; mai știm între altele că aceste caracude ajunse în tabăra dușmanului n'au stat cu mâinile în buzunar ci au ajutat prin destăinuire, spionaj ș. a. asemenea indeletniciri de frunte a neamului evreesc, acțiunii adversarilor noștri.

Înceindu-se războiul, România — contrar aspirațiilor desertorilor — eșind învingătoare, aceste lighioane s'au reîntors având fiecare grijă să ticluiască câte o minciuna potrivită, să-și recruteze la nevoie martori cari să afirme că au căzut prizonieri forțați de împrejurări de cari nu pot fi făcuți vinovați. Odată scăpați de urmărire și-au reluat ocupațiunile lăsate și continuă să sfideze pe acei cari pentru apărarea patriei au luptat eroic pe fronturi adesea îndurând cele mai amare lipsuri.

Jidanii, iscusite ființe pentru a înșela și minți, cum au deser-tat în masă la inimizie așa în masă au fost achitați de sancțiuni. Acolo unde cu minciuna n'au isbutit, desigur că și-au plătit martori mincinoși cari să depună în favorul lor.

S'a întâmplat, cum e de altfel foarte natural, că dintre eroii luptători, în învălmășeala luptelor, de multe ori sub povara ranelor sau a boalelor au rămas pe fronturi și au căzut în mâinile dușmanilor ca prizonieri. Acești nenorociți, oari nu din vina lor au fost smulși dela locul datoriei, reîntorși în patrie au avut de dat seama de împrejurările și cauzele cari i-au despărțit de frontul nostru. Tărăți în fața consiliilor de războiu, de bună credință cum este tot creștinul, atât cât au știut au răspuns încrezători în dreptate au așteptat sentințele cari i-au trimis adesea viață să robească în închisorile din Doftana, Tăut, Telega, Tărgu-Ocna ș. a. Azi toate închisorile sunt arhipline cu asemenea condamnați cari n'au putut și n'au vrut să-și numească martori cu cari să probeze adevărul.

În felul acesta, cetățeni folositori patriei și societății, smulși din sânul familiilor adesea lăsate la voia întâmplării, zac în închisori și-și ruinează sănătatea pe lângă ruina gospodariilor ce le-au avut. 99 la sută din aceștia sunt nevinovați, și nevinovați fiind ne dam seama de starea lor sufletească când se vad pe nedrept condamnați, cel neîndreptățit suferă pedeapsa înșutit mai grea.

Dacă evrei au dezertat în masă de pe fronturi, e lesne de priceput; ei sunt patrioți internaționali și prin urmare nimic nu-i leagă de țara în care totdeauna vremelnice domiciliază decât doar averea pe care după ce și-au transportat-o își schimbă cetățenia definitiv.

Nu tot de acest principiu sunt românii, cari de veacuri luptă pentru mărirea și bunăstarea patriei. Luptele pe cari neamul românesc le-a dus împotriva dușmanilor sunt o mărturie cum tot mărturie sunt, — în sprijinul acestei afirmațiuni de toți cunoscută, — legiunile românești formate în diferite țări din prizonieri cari au venit în ajutorul armatei române. Românii ardeleni ajunși în captivitatea rusească sau în Italia, au luat din nou arma și alături de frații din vechiul regat au continuat lupta; prin urmare nu și-au pus la adăpost viața și nici n'au fugit de mizerie și oboseală. Acelaș lucru l-au făcut și românii din v. regat căzuți prizonieri; cari au putat s'au reîntors în front.

Românii de pretutindena, în tot decursul războiului au stat la postul datoriei. Lumea întreagă știe cum au luptat românii; măuselele dela Mărășești va aminti și generațiilor viitoare eroismul poporului român. Dacă unul la mie sau la zece mii mai puțin rezistent, împins de suferințe și-a părăsit locul meriță să fie iertat de greșală căci desigur cât puterile l-au ajutat a servit și el cauza națională.

E o nedreptate strigătoare să fie judecați acei cari până unde au putut și-au făcut datoria și să fie lăsați liberi adevărații dezertori cari până acum în toate statele beligerante s'au dovedit a fi numai evrei.

Rugăm stăruitor pe seama acestor nefericiți clemența regală. Rugăm să fie lăsați să se bucure și ei de bunăstările României întregite și să li-se dea posibilitatea să contribuie la consolidarea patriei. E o cerere atât de dreaptă încât regretăm că trebuie să o facem după atâtea ani dela unire.

At. Motogna.

Jidanii ca prizonieri față de camarazii români

De I. C. CATUNEANU
profesor la Universitatea din Cluj.

În ce privește purtarea jidanilor, căzuți prizonieri alături de Români în taberile de prizonieri reproducem memoriul următor semnat de 56 grade inferioare:

Să trăiți d-le General!

„Noi toți prizonieri români din Ostffy-Asszonyfa (Ungaria) reîntorși prin punctul Burdujeni în mult dorita țară, vom ca în cele ce vor urma să vă arătăm domniilor voastre și prin d-vs. să știe întreaga suflare românească, cauzele distrugerii generației din prezent; Vă vom arăta că intenționat și metodic am fost distruși fizicește și moralmente.

„Spunem și vom striga în gura mare ca să ne audă tot ce-i român, să tresară pământul pe care au trăit aceste canale, că numai jidanii, jidanii și iarăși jidanii ne-au mâncat.

„Ei erau puși în serviciile mai importante ale lagărului și pe dată ce voiam să reclamăm eram alungați cu ciomegile de jidani, în timp ce dușmanii noștri făceau haz.

„Ei au fost aceia cărora li s'a încredințat primirea alimentelor și cari au furat aceste puține alimente, cu care abia puteam să ne ținem viața.

„Căți dintre plutonieri n'au fost palmuiți și înjurați de cei mai ordinari jidani, cine nu-și amintește de Herșcovici Solomon Buzău și prin el de toată jidovimea.

„Jidanii tălmaci, trimiși cu mii de oameni la lucru li băteau să muncească mai repede, lăsau mai bine să moară sub ochii lor înșăgerați de ură, decât să-i bage în spitale tălmăcind doctorilor maghiari că așa-i românul hoț, se prefăce.

„Toate aceste barbarii de pe urma cărora zac ai noștri în Ostffy-Asszonyfa aproape 7000, afară de Presburg, munții Tirolului și Albania cimitirile românismului, le-au făcut fără nici o muștrare de conștiință.

„Faptele lor le putem proba ori când cu date și martori exacti și nici o ură sau proiit personal nu ne îndeamnă a-i divulga decât numai să se facă odată lumină, că aceștia sunt adevărații dușmani ai neamului românesc, voind să fie pedepsiți după greutatea crimelor făcute, voind ca noi, care am fost martori oculari la tot ce s'a petrecut, să spunem văduvelor că soții lor zac în pusta ungărească, orfanilor să le arătăm pe adevărații asasini ai iubiților pă-

rinți, ca pe viitor să nu mai fie și ei asasinați, să spunem rudelor și prietenilor și implicit țării, că orice așteptare este zadarnică.

„Vrem să spunem întregului românism, că dacă nimenea n'a vărsat o lacrimă pentru ei, cari au murit ca niște câini, și dacă ale lor lacrimi acum sunt prea târzii, atunci ca un ultim omagiu pentru chinuitoarea moarte ce au suferit, să ceară pedepsirea acestor nelegiuți.

„Credem d-le General, se va da curs acestei cereri pe care o vom susține cu prețul vieții noastre — cel puțin suntem pe scumpul nostru pământ, unde vom muri nu ne va părea rău, o vom susține până la infinit.

„Primiți d-le general asigurarea deosebitului respect și dragoste dela acei ce totdeauna au fost supuși, plecați și ascultători.

(ss) Plutonieri majori: Vlădescu Dumitru, Ploșcaru Ioan, Trifan Vladan, Mulanescu Const. din reg. 17 inf. T.-Severin; Plutonieri majori: Catană Grigore, Ioardachiță Florea, din reg. I. grăniceri, plutonier major Bivolaru Const. din reg. 57 int., plutonier major Pătruț Gh. din bat. I. pionieri etc.

Din aceste memorii ale prizonierilor noștri întorși din captivitate s'a întocmit un rezumat sub titlul „Observațiuni Generale“ cu următoarele amănunte:

„1. Jidanii purtau toți galoane de sergenți și plutonieri, fără a fi, numai cu scopul de a putea maltrata.

„2. Băteau pe toți soldații în general, iar pe cei bolnavi greu după ce-i băteau, le luau pâinea spunându-le că doctorul le-a interzis să mănânce. Ai noștri necunoscând limba străinilor, credeau.

„Apoi această pâine o vindeau cu 8—10 coroane.

„3. S'au vârat în toate serviciile de cancelarie, ca și la noi, formând și o societate cu scopul de a lupta contra oricărui român, care ar putea prin acțiunea lui să le opună vre-o piedică.

„4. Serviciile cele mai ușoare le dădeau la jidanii lor, iar pe români li puneau la cele mai grele corvezi, bătându-i în mod barbar, dacă nu puteau suporta povara lor.

„5. Făceau propagandă în contra țării noastre și strigau că acum a sosit Dumnezeu lor.

„6. Dacă ai noștri se îmbolnăveau, ei râdeau și se bucurau, iar nemților le spuneau să nu ne creadă, că așa-i românul hoț și leneș și se face bolnav.

„7. Când ai noștri mureau erau desbrăcați și jefuiți de ei.

„8. Iarna li scoteau afară în geri desculți la corvezi. În aceste condiții, mureau 40—60 pe zi.

„9. Vindeau alimentele și hainele sosite dela Berna din care cauză ai noștri mureau literalmente de foame și frig.

Țineau câte 4-5 zile pe români nemâncați, sub pretext că au alimente dela Berna, și au ce mânca, așa fel că un prizonier ce era pedepsit de ei mereu cu postul a fost nevoit să fure (Lamsdorf) rinichii unui cadavru pentru a-și potoli foamea.

„10. Sfătuiau pe ai noștri să facă revoltă contra boerilor la venirea lor în țară.

Au făcut astfel de fapte: Spiegler și Avram Iancu, din reg. 15 infanterie, Pincu Leon din Galați, Grosman Leib din regimentul 53 infanterie, Hascal Roșu din reg. 77 infanterie, Juster, Spiegler, Leibovici Carol, Moritzon, Klinger, Abeles Rubin din regimentul 51 inf. Galați, Sloimovici Leon, Frenkel, Herșcovici Cohn Weintraub, Nadler din Iași, Bercu Moritzohn din regimentul 69 infanterie, Dorohoi, Focșeneanu dela Caracal, Blumis Bernhard din regimentul 9 Roșiori București, Barasch și Landes din regimentul 6 infanterie București, Goldenberg din Pașcani, Herșcovici din Piatra-Neamț și alții numeroși.

Când astfel s'au purtat jidanii în război, când astfel s'a purtat față de prizonierii români, numai încape nici o îndoială, cari vor fi sentimentele aceluiași element într'un eventual război al României întregite, și cum, după ce se va fi realizat maximum de progres tehnic, condiții de egală pregătire cu adversarul, tot sufletul unei armate rămâne elementul decisiv al victoriei, vă întreb d-le Ministru de război, câtă încredere puteți pune d-voastră, în sufletul jidanului din viitoarea armată română?

Iată de ce nu puteți trece peste această chestiune la organizarea temeinică a oștirii noastre.

La Cernăuți

s'a întâmplat că elevii jidani, cari căzuseră la examenul de bacalaureat, în urma agitațiilor prin presă a lui Ebner deputat jidan de Cernăuți, care își bătea joc de acel examen și profesorii cari îl vor ține, încă înainte de a se începe, au huiduit, fluierat, aruncat cu pietri, atacat și lovit în cap cu bastoane și boxuri până la sânge pe elita națiunii românești, pe dnii profesori de universitate, cari au ținut examenele.

Era natural ca păcătoșii să fie trași la răspundere și sperăm că vor fi aspru pedepsiți de justiție. Întreaga lumea cinstită românească s'a revoltat în contra acelor vipere, încălzite la sânul țării noastre, cari cu orice ocaziune mușcându-ne încearcă să învenezieze organismul sănătos și puternic al neamului nostru românesc. Și între cei revoltați s'a aflat unul mai tânăr — cum era natural să fie — un elev din Iași, care a crezut că pedeapsa, care se va croi acelor ticăloși de colegi ai lui va fi prea mică în raport cu faptele lor murdare săvârșite, fiindcă ei au atacat autoritatea, cinstea, vaza și sentimentul național al statului, și al neamului nostru și astfel a plecat dela Iași la Cernăuți să pedepsească el după merit pe criminali.

Sosit la Cernăuți în primul moment a abzis de hotărârea lui din Iași, dar când a văzut, cum în decursul desbaterii procesului la care venise și el, își băteau joc apărătorii jidani și jidoviți de procedura justiției, cum prin anumite apucături și martori falși ridicau pe dnii profesori bătuți și cum toți ascultătorii minoritari din sala unde se ținea procesul aprobau pe apărătorii infecți prin hohotele lor continue și mai aducându-și aminte și de unele inscripții din localuri publice, desjositoare la adresa neamului și a Majestății Sale Preaiubitului Nostri Rege, a simțit din nou imboldul de a pedepsi cel puțin pe unul din vinovați și astfel când părăseau sala de ședință a împușcat pe elevul jidan, care a și murit în spital, luându-și pedeapsa bine meritată.

Notăm că felul cum au decurs, desbaterile au scandalizat pe toți cei de bine și dl avocat Paul Iliescu deputat al L. A. N. C. din cauza aceasta a și cerut strămutarea procesului în alt oraș, la alt tribunal, unde nu vor influența prin prezența lor perciunații nici pe judecători și nici pe martori, ci în-

treg publicul va aștepta cu răbdare sentința dreaptă într'un proces de o așa mare însemnătate, în care se va judeca măsura în care a fost atacată, batjocorită, murdărită și lovită autoritatea statului și sentimentul național românesc.

Cine stăpânește și deține puterea Statelor

A doua poruncă a Rabinului Simon din Roma.

Această învățătură, diabolică că toate celelalte, — îi zic ast-fel pentru că acestea sunt în adevăr niște diavoli, ispiitori ai omenirii întregi — zic, această învățătură se referă la proprietatea rurală, pentru care își pun toată puterea să o stăpânească.

Sebet Simon zice:

„Proprietatea rurală va rămâne totdeauna averea de fier, indestructibilă, a fiecărei țării. Ea oferă de la sine: putere, vază și influență; de aceea trebuie ca proprietatea rurală să treacă în posesia lui Israel.

Aceasta este ușa, când stăpânim capitalul mondial; deci să stăruim din toate eforturile noastre și prin ori ce mijloc de care putem uza noi poporul ales al lui D-zeu, neamul lui Iuda ca să izgonim pe actualii proprietari din posesiile lor. — Marii proprietari fiindu-ne periculoși, trebuie întâi să le înlesnim contractarea de datorii. Să le înlesnim și tinerilor boeri, stabiliți în orașe, aceste contractări într-o măsură cât mai larg posibilă și cu garanții mari. Prin camătă nimicim averile aristocraților deci însemnătatea lor scade.

Proprietatea rurală trebuie neapărat mobilizată, pentru a o preface în marfă curentă. Un prim interes este ca să înlesnim înjumtățirea cât mai mult, a proprietății rurale căci numai în felul acesta vom reuși a ne ajunge mai lesne scopul. Astfel vom putea avea în mâinile noastre pământul etern și fără muiță trudă.

În acest scop trebuie retras capitalul ipotecar pentru o vreme mai îndelungată, sub pretext de a se ușura pătura mai săracă, precum și munca; trebuie

Învățătura este să bage minoritarii noștri și în special jidanii bine de seamă că mai există români buni și cinstiți, cari sunt gata să răsplătească îndesat orice crime comise față de statul neamul și biserica națională.

O. B.

ca dările — angaralele din orașe și comune — să apese asupra proprietăților urbane și rurale. Proprietatea urbană este mai în întregime în mâinile noastre; așa că cea rurală, aflându-se și ea tot în stăpânirea noastră, munca arendașilor și lucrătorilor trebuie să ne revină nouă, aducându-ne venituri „înzecite“.

Aceste relexii și le fac prietenii noștri pe care-i îmbrățișem cu căldură și cărora le dăm mână liberă ca să-și facă interesele pe spinarea noastră și în detrimentul nostru.

Vedem care sunt tendințele lor, în parte realizate: să ne transforme din stăpâni, în slugi, să fim noi cu avutul nostru slugile lor. După ce ne vor răpi avutul, să muncim noi, iar ei să profite de munca noastră.

Așa dar, singura avere ce o mai avem și pe care au apărât-o sute de ani de-a rândul strămoșii noștri, vârsându-și sângele pentru ca să ne dea această țară liberă și mare, ne-o fură treptat, treptat, fără să ne dăm seama, „Iuda“! — De nu vom lupta, ne va lua-o căci noi îi ținem în brațe îi strângem la piept, le-am dat drepturi cetățenești; multă vreme nu va mai trece și ne vor conduce ei. Și atunci din brațe îi vom avea urcași în cap, ne vor da lovitură. Dar va fi târziu, căci lovitură lor nu vom putea-o suporta și vom pieri.

Hiena rănjește cu poftă-i sălbatică de a-și implanta ghiarele și colții în prada ce e gata să o dumească, totuși nu va izbutii.

Radu Cociasu
Avocat.

Primejdia jidovească

De ce nu trebuie să fie jidanii cetățeni români?...

Este astăzi admis de toți oamenii politici și de știință, că cea dintâi condiție pentru ca un stat să poată exista și prospera, este ca cetățenii acelui stat să fie de același sânge, de aceeași rasă, pentru că ei să se poată uni și amesteca prin căsătorie; pentru că legăturile de familie întinzându-se dela individ la individ la întreg poporul, toți cetățenii să se simtă atrași unul către altul prin sentimentul acela general de iubire care se cheamă simpatia de rasă.

Curgând același sânge prin vinele tuturor fiilor unui popor, cu timpul prin moștenire ei vor avea cu toții cam aceleași sentimente și aspirațiuni; inima lor în clipele mari și grele ale țării va bate la fel, și statul se va putea rezema pe concursul tuturor cetățenilor săi.

Acesta este principiul naționalității lor, care este atât de adânc înrădăcinat în conștiința tuturor oamenilor de stat ai țărilor civilizate, încât el este acela care a hotărât împărțirea statelor la încheierea păcii după marele războiu trecut.

Este adevărat că aceasta nu împiedică admiterea străinilor la cetățenie, dar cu o singură condiție; acei străini să se poată asimila, amesteca cu poporul de baștină, măcar în principiu, pentru că la urma urmei să rămâne tot un sânge în stat. Aceasta este rațiunea științifică a naturalizării. Fără de potrivirea de sânge naturalizarea, adică încetățenirea, n'are nici un rost.

Ei bine, la această condiție răspund toate națiunile, afară de jidani și de mohamedani. Dar aceștia din urmă sunt așa de puțin, încât nici nu poate fi vorba de ei.

Jidanii însă sunt mulți, și arțăgoși și cu pretenții mari ei sunt de altă rasă și la religia lor stă scris că numai ei sunt oameni, toate celelalte popoare, deci și noi, sunt animale cu chip de om. De aceea în decurs de mii de ani ei s'au strecurat printre atâtea popoare și prin atâtea împrejurări, vitrege pentru ei, și tot jidani au rămas.

Pe ei îi oprește firea și religia lor de a se amesteca cu alte popoare, și deci nu pot avea pretenție îndreptățită la cetățenie în nici o țară din lume, decât numai într-o țară a lor, pe care dacă au pierdut-o, pentru că n'au fost vrednici de ea, n'au decât să și-o facă acum din nou, cum au și început. La Palestina, acolo e locut lor dacă îi vor primi și acolo poporul arab muncitor, care este mai vechiu pe pământul acela și decât jidanii.

Dacă jidanii nu și-au iubit și n'au fost în stare să-și păstreze, nici țara lor, cum au să iubească și cum au să caute s'o păstreze pe țara noastră, care nu este a lor?

Dar pretenția lor la încetățenire este cu tâlc. Ei nu au urmărit cetățenia română, pentru ca să fie credincioși statului român, Ferească D-zeu! Planul lor este ca să se înmulțească ei și să fie ei stăpânitorii țării, adică să facă din România noastră o țară jidovască. Aceasta este limpede ca lumina zilei, oricât ar strâmba din nas deșteptii preținși oameni serioși.

Nu degeaba năvălește jidovimea în țară la noi prin toate hotarele de zeci de ani de zile, deși tipă într'una că noi îi omorâm. Au fost înainte de războiu câteva sute de mii, pe urmă un milion și ceva, azi sunt trei milioane,

și mâine vor fi zece, și ne vor da afară din țară, cum au și început.

N'au strigat ei la Cernăuți: *Afară Români?*!

Ei bine, pretenției acesteia criminale, și tendinței lor de a ne da pe noi afară de pe pământul nostru național, sau măcar de a ne stăpâni ei, cum de fapt o fac astăzi, se impune ca urmare firească, cum spune Salvatorul Neamului Românesc, dl Prof. A. C. Cuza, să căutăm mai degrabă, și cât mai este timp, să-i dăm noi afară pe ei.

Aceasta este problema.

Față de marea primejdie jidovească, care crește pe zi ce trece să rămâne numai orbii și vânzătorii de țară la o parte. Tot ce este bun român să pună umărul cu nădejde și să dea tot sprințul L. A. N. C., ca să-și înfăptuiască programul ei: eliminarea pe cale legală a jidanilor.

Și aceasta se va face cu voința ori fără voința jidoviților. Întâi dela țară, apoi din armată, din slujbe, din școli, pe urmă din orașe, și la urmă de tot din toată țara, ca să nu mai rămâne în țară decât atâtea jidani, cât să nu se bage de seamă, și să nu ne turbure viața noastră națională, în țara noastră curat românească, așa cum a fost ea pe vremea părinților și strămoșilor noștri.

Dr. H. Vasiliu
Deputat.

Când e bun si omul care nu-i de treabă.

— Arde garajul! (locul unde se țin automobilele).

Vestea se răspândește în toată Sinaia. Cei cari își țineau automobilele la garaj aleargă să le scape. Cum e noapte și bate vântul, operațiile de stângere sunt neputincioase. Flăcările se întind peste tot și se ridică din ce în ce mai spăimântătoare. Oamenii de serviciu ai garajului, pompierii, vecinii se întrec să dea ajutor. Dar focul puștiitor le paralizază munca.

— Costică!.. Unde ești, Costică?..

Strigătul se repetă. Un om aleargă disperat. La lumina flăcărilor, figura lui apare ca spaima întrupată.

— Imi arde Cadillacul! M'am nenorocit! Se duce un milion pe gât!

Costică, unde ești Costică?.. Bă! te Dumnezeu, Costică. Totdeauna faci așa!

Poate că dacă șoferul ar fi fost activ, s'ar fi repezit amândoi în garaj și ar fi scos mașina. Dar șoferul — ia-l de unde nu-i!

Acoperișul se prăbușește, flăcările s'aruncă cu furie, nu mai e nici o speranță, arde totul.

Cu durerea în suflet, convins că nu mai e nimic de făcut, tremurând de năcaz, omul o ia înapoi spre casă.

Dar după un sfert de oră de mers felinarele enorme ale unui automobil îl prind într'un sul de raze orbitoare. Mașina s'aproapie vertiginos. Clacsonul sună puternic și des.

Cine să fie? Parc'ar cunoaște farurile!.. Si clacsonul îi spune ceva... Nu știe de ce, dar în loc să se dea la o parte, rămâne în mijlocul drumului... Automobilul stopează pe loc.

— Costică!..

Ecoul munților repetă strigătul de bucurie.

Șoferul rămăsese stană de piatră. Nici nu mai simțea lângă el pe subreța nostimă, cu care o ștersese noaptea, luând automobilul fără știrea stăpânului, ca să tragă un pui de chef la Brașov... S'aștepta la răfuială, și când colo, fericire!

Șoferul nu mai știe ce să creadă, când vede pe stăpân că sare în mașină, și începe să-l sărute cu foc, strigând:

— Costică, tu ești norocul meu.

Tu ești salvarea mea, Costică!

Și pe când focăiturile se înșiră fără număr, îl strânge în brațe ca pe-un copil.

— Costică, dacă erai om de treabă și lăsași mașina în garaj, mă nenorociai!.. Fiindcă ai fost om de nimic și ai plecat cu automobilul fără știrea mea, l'ai scăpat de foc... Na, Costică, cinci mii de lei, să-i iei ceva dumneai!.. (Univ.)

SE ZICE:

Că oamenii de bine de acum înainte la diferite întruniri, adunări, cununii boteze, banchete etc., nu vor mai închina cu paharele pline de otrăvă în sănătatea altora, ci își vor spune simplu simțăminte lor și urările de bine și fără să goalească totdeauna pahare în legătură cu aceasta.

În adevăr este curios și chiar rușinos că pe neștiutori înșuși, nu ne știm petrece și săvârși acte serios faloșitoare, decât numai între pahare! De ce oare trebuie să fie în tot locul cu orice ocaziune, de față și otrava-beutură?

Americanii, dela cari trebuie să învățăm foarte multe, ne-au dat exemplu și în privința aceasta, ei nu mai beau beuturi spirituoase, să le urmărim și noi și să asigurăm că vom fi în stare materială mai bună, mai sănătoși și mai fericiți!

Că irendentistii și vinovații din timpul revoluției, de după războiul mondial, ar fi căpătat amnistie. Căci de, Românul e bun din fire — iată, dar nu uită... Și cum au aflat, viperele, că nu mai sunt urmăriți, au început iar a fi obraznici și așa face mendele lor după obiceiul vechiu — să șicaneze pe Români... Amintim un caz din cele multe în Arad: Un jidov — din ceia cu „Erdélyert” („Pentru Ardeal”) pe șapcă (chipiu) — a dat în judecată pe un român, care a avut dușmănușă din acele timpuri, contra Românilor; ba jidovul obraznic se mai lăfăiește, că dacă a fost vinovat, (de ce nu s'a făcut denunț contra sa (!?), în loc să ne fie dumnitor că i-am trecut cu vederea și i-am tolerat între noi.

E trist însă, că și cu această ocazie s'au aflat „codițe de topor”, care divulgând secrete de ale unei autorități înalte bisericești, i-au dat mână de ajutor.

Sărmană nație, te-a părăsit până și păstori! Nu-i mirare atunci, că jidovii paraziți ne-au subjugat economicște de-atăta amar de ani, și acum vor să ne nimicească și moralicește!

Că sinagoge și locuința rabinului din Lipova i s'au scuturat și zdruncinat ferestrele în urma ecoului porcăriilor jidovești desfășurate în Cernăuți.

Să grijească bine perciuinații de jidani, fiindcă reacțiunea de apărare și eventuala răzbunare se poate generaliza în întreagă țară.

Că în Italia s'a adus o lege care pedepsește foarte aspru pe cei ce iau numele Domnului în deșert, pe cei ce înjură. Ar fi bine să se facă și la noi la fel, să fie angajați câțiva oameni robuști, cari să le mute făcile din loc celor ce vor îndrăzni să injure atât pe Dzeu cât și pe oricare creștin!

Că încrezându-se prea mult în sine minoritarii din Satu-Mare, în urma pactului rușinos încheiat cu guvernul în dauna noastră, au decis în Consiliul comunal cu 22 voturi contra 4, să se introducă la Primărie limba maghiară. Câtă rușine! Românii în România-Mare, membrii ai unui Consiliu dela o primărie, vor trebui să învețe ungurește, dacă doresc să ia parte la ședințe. Zicem încă odată **rușine!** Trebuie necondiționat intercalat în legea administrativă un paragraf, conform căruia în ședințele Consiliilor comunale se va vorbi numai românește și consilierii vor putea fi aleși numai aceia, cari știu vorbi și scrie în limba statului.

Că nenorocita de firmă „Patria” (Haza fatermelő din Budapesta) din Conop, acum nu vrea să-și plătească muncitorii, cari i-au vrit stânjeni. Se vede că cu orice preț vrea să-și facă de cap. Nu se teme că s'a umplut paharul și suferințele bieților români trebuie răzbunate?

Că birtașul Glaser Izidor din Almaș (j. Arad) chiamă oamenii de pe drum în cârciumă și le dă câte un decu, ori două de rachiu, apoi îi scrie la condică. Când se ridică datoria la 100 de Lei, le ia ouăle și puți pe

preț de jumătate de cum se vând pe piață. Așa el mănă ce e mai bun și pe bieții Români îi otrăvește cu spurcata lui beutură.

Că Providența divină — luând exemplu dela dl Min. de justiție, care pedepsește pe toți cei vinovați, fie ei președinți de tribunal ori neoameni — jidani, escroci din closet, cum le zice dl Seicaru — încă va pedepsi în anul acesta iarna, așa că n'o va lăsa să și facă mendele, să-și arate puterea decât într'un timp foarte scurt. De altfel foarte bine va face că doară o parte mai din toamnă, mai din primăvară. Nu-i exclus să i-se fi dat ascultare și anului, care se tot ruga „dă Doamne, tot la 3 veri o iarnă”. Ei, dar vedeți, când toată lumea se bucură și sperează, iată că duhul rău al lui Iuda, ceata machabeilor, a ițigilor și a tuturor jidanilor, murmură, se adună în sinagogi, unde urlă și sbieră cerând ajutorul lui Iehova contra „goilor”, cari din cauza timpului frumos nu vor să cumpere cu 7—8 ori 9000 Lei vagonul de lemne și cei săraci cu 150 Lei maza metrică, cari lemne pe ei pe jidani i-a costat cel mult 1-2000 Lei pe vagonul acum câțiva ani când le au tăiat, — au tăiat pe dracul, ei nu au tăiat, ei au dispus servitorilor, slugilor, sclavilor — cari sunt creștinii — să le taie și — cum zic — lemnele acelea care i au costat pe ei vre-o 1—2000 vagonul, azi le-ar vinde cu 8—9000 vagonul; poate pentru că de-atunci au putrezit de jumătate de aceea cer prețuri ca în povești.

Totul ar fi cum ar fi, dar năcazul este că dacă Iehova nu le va veni în ajutor, foarte mulți dintre jidani, toți exploataorii de lemne și cei ce se vor solidariza cu ei, se vor sinucide poate prin streang ori alt mijloc corespunzător și în cazul acesta abia vom mai găsi lemne în Țara Românească să le facem sicrie să-i îngropăm și astfel va trebui să spurcăm cu trupurile lor apele râurilor noastre... Nu! mai bine să-i ardem pe toți! (Nu de vii)

Un dușman al Bisericii pe patul de moarte

„Misiunea catolică” din Ecuador aduce știrea, că Don Ignacio de Ventemilla, în etatea de peste 80 ani, care toată viața sa a fost dușmanul bisericii, pe patul de moarte s'a împăcat cu Dumnezeu și Biserica lui.

Președintele republicii Ecuador și generalul revoluției, a chemat un preot la patul său și a declarat: „Rog iertare pentru neplăcarile ce le-am cauzat în viața mea. Dacă am fost cunoscut de necredincios în viața mea, declar acum, că nu corespunde adevărului. Nu am lucrat din ură, ci din slăbiciune față de sfinții mei. Oricum a fost, eu doresc să mor împăcat cu Dumnezeu și Biserica mea. Rog din nou iertare pentru păcatele mele și rog pe cei prezenți, ca să comunice tuturor cunoscuților mei declarația ce o fac. Să se știe, că nu am fost francmazon, nici nu am făcut parte din nici o sectă similară.”

Atunci adresându-se generalului Moncayo, care era de față, a spus: „Dle general, în momentul morții văd toate altcum. Exemplul meu să vă fie spre învățătură, care să nu o pierdeți din vedere.”

Primind sfânta cuminecătură, și-a dat sufletul.

Acest caz să fie drept exemplu pentru necredincioșii noștri, cari se cred mai cuminiți ca Creatorul Atotputernic.

Cine se lapădă de Biserica, se lapădă și de Dzeu și neam. Acela nu are suflet, pentru că l'a vândut diavolului.

— Rugăm achitați abonamentele!

Din om, neom!

De I. GAVANESCU, prof. univ. Iași

Nu-i altă faptură pe pământ mai mândră și mai minunată decât omul! Nici o minte nu e mai pătrunzătoare și mai încăpătoare ca a lui! Cel mai deștept animal din lume, abia își aduce aminte — ca prin vis — de ziua de ieri și nici prin gând nu-i trece că: după azi urmează mâine. Trăiește ca clipa care zboară și pierce fără să știe c'a trăit și cât a trăit și fără să se întrebe de rostul ce are, de al ființelor ce l'au înconjurat și de al lumii în care s'a născut. Omul nu uită trecutul, pătrunde cu ochiul său viitorul și caută să-și lămurească și firea lui și firea cea din afară de el.

Care ființă este mai chipeșă, mai falnică și mai frumoasă de cât dânsul! Statura lui mândră și dreaptă; fruntea lui ridicată spre cer, își spun că el este regele atâtor fapte cari trăesc pe pământ cu capul plecat spre supunere, sau se târăsc, ca niște robi, gata spre ascultare.

Când omul se adâncește în gânduri, când grijiile vieții și dorul de izbândă îl împodobesc la luptă și la muncă, cu respect te oprești fără voie înaintea lui, ca înaintea unei icoane impunătoare, așa de împodobit și se pare chipul lui impunător. Și când râsul vesel și gluma lui isteasă îi luminează fața, ce sănătate și mângăiere îți străbate sufletul! Parcă vezi risipindu-se norii după vârful munților și soarele dimineții aurind cu razele lui, holdele cele bogate ale câmpiilor.

Numai omul are darul neprețuit de a-și spune prin cuvinte deslășite, aceea ce simte, aceea ce gândește și aceea ce voiește. Uitați-vă la celalalte ființe: n'or fi simțind oare și ele trecând prin capul lor păreri, fie cât de întunecate? Dar sunt mute. Sufletul lor animalic care abia licărește, mijind în lume ca după somn, nu se arată limpede în cuvinte, cu șir și cu rost. Animalul mugește, sbeară urlă, geme; el nu vorbește.

Da, nu e faptură pe pământ mai măreață și mai minunată decât omul; nu e alta mai chipeșă, mai falnică și mai frumoasă ca el și numai el are darul cuvântului; numai lui îi este dat a se ridica cu mintea sus la Dumnezeu.

Ce jale grea te apucă, când vezi pe acest rege al viețiiilor pământului, că se face una cu dobitoacele cele mai degradate! Cine e fericitul acela care în viața lui n'a întâlnit nici odată chipul domnesc și mândru al omului, schimonosit de stricăciunea beției și prefăcut într-o pocitanie urită, înfloritoare și desgustătoare? Nu mai stă drept și arătos, ca un stăpânitor, ci se încovoie, ca un rob nemernic, șovăiește ca un copil nevrăstnic, cade ca un stărv lipsit de viață!

Ochii lui deștepti și vii, altă dată, acum dormitează, stinși și împăienjeniți. În luminile lor nu zărești mai multă vioiciune decât ca în ale unui bou. Icoana sfântă a figurei lui, făcută după chipul și

asemănarea lui Dumnezeu, s'a stricat; e numai o măzgălitură. Cine a mănjit-o oare așa pe obraz și pe nas cu vopsele stacojii? Ce duh rău și-a bătut joc de dansa, încondeind-o așa ca să nu mai semene a om? Te întrebi: ce dihanie o fi astă faptură pocită, care nu e nici om, nici dobitoc? În loc să vorbească, gângăvește; gura lui flecărește bolborosește sunete fără legătură, fără interes, fără judecată; până chiar și un prunc ar vorbi mai cu judecată.

Tot ce știa, se șterge din minte. Tot ce plănuia, se ascunde în întuneric. Uită trecutul și nu mai zărește de loc în viitor. Noapte, amețală și haos e în capul lui, noapte și haos se întind și peste lumea dimprejurului lui. Din om, a ajuns neom.

Nu mai vede, nu mai pricepe! Înjură, bate, fură și ucide! E turbat oare? Negreșit, sănătos nu e. Cine-i trează, să se dea înlături și să-l ocolească. Boala lui e grozavă, Ca mâine o să-l vedeți în spital! În balamuc, ori în pușcărie. Săracul: și ce blestem pe neamul lui. Din sângele bețivului ies copii stricați, epileptici, urâți, porniți la beție și la fapte rele, urși a trece și dânsii prin cârciumă ca să ajungă tot în spital la ocnă, sau la balamuc.

E un blestem, care prigonește până la al 9-lea neam, până la cea din urmă odraslă!

Strănepoții ispășesc în jalnică ticăloșie greșalele strămoșilor bețivi și loviți de păcat! Nici praf nu se alege de capul lor, de casa lor, de neamul lor. Ticăloasă le e soarta și truda și agoniseala. Nimic nu se prinde; ca putregaiul se prăfuește tot ce se întiripează din ostenele lor!

Dușmani ai omului sunt dar toți aceia cari pun înaintea slăbiciunilor omenești ispita răului, momeala păcatului! Dușmani ai omului sunt toți aceia, cari au puterea și datoria de a îndepărta ispita, de a opri păcatul, și nu fac asta! Dușman al omului e cârciumarul care caută să străiască cu banii muncii de altul și să-i dea în schimb acestuia boala și pierzania. Dușman este și el în sfârșit însuși omul, care se lasă biruit de beție și prefăcut astfel din om în neom, carele în cinstă fiind, n'a priceput, ci s'a alăturat dobitoacelor celor necuvântătoare și s'a asemănat lor!

Deci, cine prețuiește chipul măreț și dumnezeiesc al omului cine își iubește neamul său românesc și cine vede în om ceva mai mult decât o viață trecătoare și vremelnică, acela să iasă la luptă împotriva dușmanului care desbracă pe om de chipul lui dumnezeiesc și-l prefăce în dobitoc și ticălos; — să iasă la luptă împotriva patimei uricioase cari înjosește pe om; să dea alarma împotriva acestui primejdios vrăjmaș și să ridice împotriva lui pe toți și pe toate, strigând în gura mare:

Jos beția!

Nici un ac dela Jidani!

ȘTIRI DE TOTTELUL

— Maj. Sa preabuna noastră Regină este primită în America, în toate părțile, pe unde călătorește cu cea mai mare bucurie, entuziasm și dragoste, atât de conducătorii poporului alb, cât și de triburile indigenilor, adică a popoarelor semisălbatic!

— Duminică în 14 cor. s'a deschis parlamentul între formalitățile obicinuite: Mesajul Regal rostit de M. S. Regele care a stărnit prin unele pasagii d. e. cele privitoare la raporturile noastre cu Franța, Italia, apoi la armata țării, la asigurarea unui trai mai bun pentru soldat etc. (mare entuziasm).

Și cu această ocaziune s'a dovedit dragostea și iubirea sinceră și netărmurită ce o are țara față de Preabunul și înțeleptul nostru Suveran.

Lucru trist și urit a fost că reprezentanții opoziției național-tărăniste, (care tocmai nu este nici națională și nici țărănistă, fiindcă țării au altfel de sentimente naționale, decât acele ale așa zisilor reprezentanți ai lor) au lipsit. Urmările le vor vedea ei înșiși!

— La alegerile făcute nu de mult în Grecia și cari au decis soarta formei de stat, au ieșit învingători republicanii. Va să zică deocamdată nu este speranță, să-și poată regele detronat — care este ginerele Familiei Noastre Domnitoare și care de prezent trăiește în Anglia — recupa tronul.

— Sperăm că raporturile noastre de prietenie cu Italia, în urma primirii atât de frumoase a misiunii italiene în frunte cu Ducele de Spoleto și Mareșalul Badoglio, care în vorbirile lui a accentuat că „în caz de nevoie și primejdie voi fi alături de voi”, vor deveni tot mai intime, tot mai strânse și de mai mare folos.

— Apelăm călduros la inimile nobile ale iubitorilor și cinstiților noștri cetitori să și achite abonamentele!

— În ziua de 10 și 11 l. c. s'a ținut în Timișoara al VII-lea congres preotesc, care s'a ocupat în deosebi de problema educației tineretului. Noi credem că cel mai bun rezultat l'ar avea domni preoți în educația masselor și în special a tineretului, dacă purtarea lor va fi în toate privințele de așa fel ca să poată servi ca exemplu, iar nu așa, cum durere, se poartă o mare parte din preoțimea de azi, cari cercează mai bucurios birturile decât sf. biserică, cărora le plac mai mult afacerile murdare, decât serviciile divine și mai mult înjurăturile și blestemul decât postul și rugăciunea.

— În frunțașă comună Șiria s'au adus și așezat în turnul bisericii ort. române, cu foarte mare înșufletire și pompă în prezența unei lumi imense și alor peste 100 călăreți, patru clopote noi. Cinste și laudă vor aduce cu glasul lor aceste clopote, vestind lumii că Șirienii au rămas cei vechi, popor înșufletit și gata de jertfă pentru tot ce este frumos, bun și folositor bisericii, neamului și țării românești.

Liga Națiunilor se ocupă de reforma calendarului. Dintre sistemele propuse și cari tind să suprimă inconvenientele calendarelor actuale, comisia de anchetă a Societății Națiunilor, s'a oprit la două. În primul sistem, anul este împărțit în patru trimestre egale compuse fiecare din două luni de câte 30 de zile și una de 31 de zile.

A 365-a zi a anului și a 366-a a anilor bisecți, vor fi socotite ca sărbători și așezate la sfârșitul anului sau la sfârșitul primului semestru.

În al doilea sistem, anul va fi împărțit în 13 luni de 28 zile (de patru săptămâni fiecare), plus o zi fără dată.

Cenzurat: Prefectura Județului.

— În ziua de 5 Nov. s'a ținut în Timișoara congresul voluntarilor din Bănat, cu un însemnat număr de voluntari veniți din toate părțile. Întreg decursul adunării a dovedit că acești eroi, fii credincioși ai neamului, sunt și vor fi pătrunși totdeauna de aceeași înșufletire ca și în timpurile cele grele când le era în joc casa și familia și neamul și țara.

Durere numai, că ei întâmpină atâtea neajunsuri și n'au nici un sprijin dela nimenea pentru ușurarea năcazurilor lor. Drepturile lor recunoscute prin lege, cari la sârbi și cehi — foarte bine a spus-o dl dr Teleguț — se satisfac din oficiu, la noi ca și a văduvelor, invalizilor și orfanilor din război, sunt furate și trebuie cerșite p. la autorități venale și inconștiente de însemnată datorinței lor.

— De multeori se aude despre ploii de sânge, de noroi, ploii de broaște, de pești etc. Să nu se creadă că acestea sunt minuni, adică lucruri ce nu se pot explica ori înțelege. Se știe cum din cauză vântului, care ridică și duce broaștele sau peștii ori pulberea în altă parte, unde cad cu ploaie ori ca ploaie. Tot așa se explică și ploaia de sânge, care nu este sânge, ci ploaia

în urma unor transformări de insecte etc. capătă culoare roșie, ca de sânge.

Societatea ortodoxă națională a femeilor române, Filiala Arad, aranjează în ziua de Duminică 21 Noemvrie ora 4 d. m. în Casa Națională din Pârnea, cu concursul corului teologic și al școalelor primare din str. Rahovei și Lae Barna, o serbare religioasă, în cadrul căreia I. P. C. Sa Dl arhimandrit P. Morușca, superiorul mănăstirii Bodrogului, va ține o instructivă conferință religioasă.

Invităm publicul la această serbare, prin care Societatea ortodoxă, reorganizată de curând, își inaugurează activitatea, atât de necesară vremilor noastre de indiferențism religios și corupție morală.

— Jidanul Kellner, expeditor din Arad, în ziua de 26 Oct. a. c., fiind sărbătoare, sf. Mucenic Dimitrie, a arat iar în ziua de 31, fiind repaus duminică, a semănat cu bieții români pe cari nu-i plătește cu nimic pentru lucrul săvârșit în aceste zile de repaus. Oare cum ar trebui să fie pedepsit un astfel de dușman al bisericii noastre, care ne strică legea?

Să răspundă autoritățile!

Dacă te dor picioarele sau tălpile

nu suferi și nu amâna îngrijirea lor, ci caută atelierul din str. Caragiale 20 al pantofarului care toarnă modelul în ipsos și ex. ghetete comode pt. cei mai suferinzi de picioare

IOAN RADA

Buchete si cununi ocazionale f. frumoase,

flori în diferite variațiuni, asortiment bogat cu prețuri convenabile în str. Eminescu 20-22

Floraria JÁNOSI Arad

ATENȚIUNE! Firma JÁNOSI exclusiv numai în strada Eminescu No. 20-22 există. — Celelalte cu numele János folosesc nume fals.

Iustin OLARIU & Co.

Bulev. Regele Ferdinand No. 47

atrage atențiunea on. public asupra magazinului și depozitului de încălțăminte proprii, unde se primesc și comenzi după măsură.

Frații BURZA Arad

PROPRIETARUL FIRMEI
CORNEL BURZA

Telefon 604. COMERCIANȚI DE FIER (Engro și detail)

În depozit: unelte, sobe de fier turnate, vase de bucătărie, mașini economice, cazane de fier rachi, pluguri, grape, triere și obiecte de specialitate.

**DIRECȚIUNEA
UZINELOR DE GAZ
A ORAȘULUI ARAD**

Se află în situația plăcută, ca să servească On. public cu gaz de calorice înaltă, cu al cărui ajutor putem, ca în timpul de pace, lumina ieftin, încălzi, pregăti mâncări, a călca rufe și a ne scălda. Instalațiunile necesare și montările le executăm pe rate și pe prețuri de regie.

**U Z I N E L E C O M U N A L E
SECTIA GAZ AERIAN: ARAD**

Strada Muciu Scevola 9, 11 și 13. — Telefon: 27, 25 și 16.

BIROUL UZINELOR

din strada Eminescu No. 4 stă la dispoziția On. public în ce privește comenzile etc.

— Banonotele de 500 Lei sunt de două feluri, cele vechi mai mici, iar cele mai nouă mai mari și cu colori mai vii.

Să știe toată lumea că după 31 Decembrie 1926 biletele de 500 Lei dar nu toate, ci numai cele vechi și mai mici, vor pierde orice putere. Până atunci percepții sunt dator să le primească.

Biletele cele de 500 Lei formă mai mare și în colori vii își vor păstra puterea de ban.

Cei nedumeriți să ceară lămuriri dela dnii percepții.

Pentru automobilul de propagandă al Cercului de Studii „Voința Poporului“

A mai incurs dela:	Lei
Dl Buchiu Constantin, Sârpetru german	100
• Brinzei N., Timișoara	50
• Teodoru C., Ineu	50
• Moldovan D., Ineu	50
• Cuvinean Gh. Pâncota	60

Suma anterioară Lei 28.165

De tot: Lei 28.475

Noui organizații L. A. N. C.

În comuna Păușeni s'a înființat o organizație a L. A. N. C. în frunte cu următorul comitet:

Președinte: Teodor Pașan 29, Beccea, Vicepreședinti: Iosif Rașca 133, lui Milton și Rusalin Rașca 79, Dăga. Secretar: Pașan Teodor 117, Braițu. Cassier: Petru Rașca 18.

Opt membri în comitet: Andraș Nicolae 90, Voimereștean Nicolae 18, Andraș Teodor 104, Braiți George 97, Pantea Iovu 127, Pașan Rusalin 92, Mercea Petru 73, Andraș Ioan 107.

Două membri verificatori: Suba Vasile 77, Andraș Vasilie 107.

POSTA ADMINISTRAȚIEI.

Dlul Boban Gh. în O. V. În chestia înscrierii în Liga vă rugăm să vă adresați dlui Al. Țieranu Timișoara, Fabrica de vagoane, Aurora.

Ziarul vi-se trimite regulat. Abonamentul până la finea anului este 30 Lei. Călduroase salutări.

Org. L. A. N. C. în Nadăș. Drapelul nostru se poate scoate numai cu ocaziunea serbărilor și sărbătorilor naționale, sau la petrecerea la cele eterne a unui aderent.

C e t i ț i :

„VOINTA POPORULUI“

Abonați-o! Răspândiți-o!

OLANDEZE ORIGINALE

tulpăne și cepuri se pot căpăta în mare asortiment la societatea comercială pe acțiuni a

AGRICULTORILOR

Arad, Bulevardul Regele Ferdinand 5 (Colț cu str. Mircea Stănescu)

Marele magazin de pielării

VICTOR BOȘNIAC

Arad, Piața Catedralei Nr. 16

Furnizează cele mai solide și ieftine mărfuri din această branșă.

EST E
spă și sărat
soarește
fiecare săptămână la
orghe

On. Palatul Cultural, pentru Biblioteca Arad